

Mál nr. 103/2013

M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið Y v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Árekstur á Biskupstungnabraut við Grafningsafleggjara hinn 27.1.2013.**Gögn.**

- 33. Málskot, móttakið 7.3.2013, ásamt fylgigögnum.
- 34. Bréf Y, dags. 21.3.2013, ásamt fylgigögnum.
- 35. Bréf X, dags 10.4.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið suður Biskupstungnabraut og bifreiðinni B var ekið sama veg til norðurs. Er bifreiðirnar mættust rakst kerra (eftirvagn), sem var tengd aftan í B, utan í vinstri hlið A. Samkvæmt lögregluskýrslu var bjart var af degi, en þungskýjað og nokkuð slabb á veginum. Vegurinn liggur frá norðri til suðurs, en sveigir til austurs í aflíðandi beygju við Grafningsveg. Útsýn er sögð hafa verið góð, en hámarkshraði takmarkaður við 70 km á klst.

Í lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni A að hann hafi ekið á um 70 km hraða á klst. Þegar hann mætti B hafi B rásað á veginum og kerran runnið til hliðanna og yfir á rangan vegarhelming (suðurakreinina). Hann hafi því stefnt A út af veginum að vestanverðu en það hafi ekki tekist og kerran aftan í B hafi rekist í vinstra framhorn A og dregist aftur með allri vinstri hliðinni. Í málskoti lýsir ökumaður A aðdraganda árekstursins nánar. Kveður hann B hafa komið á móti sér á miðjum vegi og hafi kerran komið útundan B vinstra megin „alveg á hægri akrein“. Hafi honum brugðið við og reynt að stýra A til vinstri til að komast hjá árekstri. Hafi vinstri hjól A komist yfir miðlínu, en þá hafi B verið sveigt yfir á sinn vegarhelming. Hann hafi þá einnig sveigt A til hægri og B komist fram hjá hársbreidd frá A sem þá hafi verið komin yfir á hægri akrein með stefnu skáhallt hægra megin út fyrir veg. Í sömu andrá hafi kerran í tvígang rekist af afli á vinstri hlið A.

Eftir ökumanni B er haft í lögregluskýrslu að hann hafi ekið á 70 km hraða á klst. og veitt A athygli og metið það svo að hún hafi að nokkru leyti verið komin inn á hans vegarkafla. Hann hafi vikið út í vinstri kant og búið sig undir að geta ekið vinstra megin við A til að koma í veg fyrir árekstur. Þá hafi A verið sveigt aftur yfir á sinn rétta vegarhelming. Hann hafi þá beygt B yfir á sinn rétta vegarhelming. Kerran hafi hins vegar runnið til vinstri og hafnað á A.

Álit.

Báðir ökumenn óku á leyfðum hámarkshraða. Framburð þeirra verður að skilja svo að þeir töldu bifreiðina sem á móti kom hafa að nokkru leyti verið á röngum vegarhelmingi. Brugðust báðir við með því að sveigja til vinstri en svo aftur til hægri en í kjölfar þess hafi árekstur svo orðið. Ökumenn eru einir til frásagnar um áreksturinn og tildrög hans.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið með neinni vissu um staðsetningu ökutækjanna á akbrautinni í aðdraganda þess að árekstur varð. Eftir atvikum öllum verður að telja ósannað að annar ökumanna eigi fremur sök á árekstrinum en hinn. Verður því ekki hjá því komist að skipta sök til helminga, sbr. 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

Niðurstaða.

Hvor ökumanna ber helming sakar.

Reykjavík, 30. apríl 2013.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.